

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/63/2013
Identifikačné číslo spisu: 4311010104
Dátum vydania rozhodnutia: 10.12.2013
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2013:4311010104.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu na verejnom zasadnutí konanom 10. decembra 2013 v trestnej veci proti obvinenému R. M. pre pokračovací prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. a prečin krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. o dovolaní generálneho prokurátora proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 28. mája 2013, sp. zn. 1 To 16/2013, podľa § 386 ods. 1 ods. 2 a § 388 ods. 1 Tr. por. takto

rozhodol:

Rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 28. mája 2013, sp. zn. 1 To 16/2013, bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

porušený zákon

v ustanoveniach § 321 ods. 1 písm. b/, d/, § 322 ods. 3 a § 285 písm. b/ Tr. por.

v prospech obvineného R. M..

Tento rozsudok sa zrušuje.

Zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušený rozsudok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Krajskému súdu v Nitre sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Levice zo 14. novembra 2012, sp. zn. 4 T 23/2011, bol obvinený R. M. uznaný vinným z pokračovacieho prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. a prečinu krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe že:

v bode 1

po tom, čo dňa 06.05.2009 o 14.30 hod v budove Okresného riaditeľstva PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície na ul. L. Štúra č. 51 v N. po poučení o následkoch krivého obvinenia a nepravdivej výpovede uviedol, že dňa 06.05.2009 ho R. V. rukou zovretou v päsť udrel do tváre, keď ako starosta obce chránil obecný majetok, čo zopakoval aj v sťažnosti sp. zn. 49/2009 zo dňa 05.06.2009 doručenej Okresnému riaditeľstvu PZ v Leviciach 08.06.2009, na základe čoho bolo uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície v Leviciach sp. zn. ORP-357/OEK-LV-2009 zo dňa 06.07.2009 začaté trestné stíhanie pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, čo zopakoval aj dňa 05.02.2010 o 08.50 hod. na tom istom mieste po poučení o následkoch krivého obvinenia a nepravdivej výpovede, avšak na základe vykonaného dokazovania bolo uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície v Leviciach sp. zn. ORP-357/OEK-LV-2009 zo dňa 24.02.2010 podľa § 215 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku trestné stíhanie zastavené, nakoľko bolo preukázané, že sa nestal skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie viedlo,

v bode 2

po tom, čo dňa 19.05.2009 po 16.30 h telefonicky oznámil na číslo 158 podozrenie zo zločinu útoku na verejného činiteľa, na základe čoho bolo uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície v Leviciach sp. zn. ORP-416/OVK-LV-2009 zo dňa 19.05.2009 začaté trestné stíhanie pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a/ odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, následne dňa 16.07.2009 v budove Okresného riaditeľstva PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície na ul. L. Štúra 51 v Leviciach po poučení o následkoch nepravdivej výpovede a krivého obvinenia uviedol, že L. V. dňa 19.05.2009 asi o 16.30 h pri snahe R. M., ako starostu obce zabrániť odchodu naloženého motorového vozidla zn. LIAZ EČ: N. s drevom vyťaženým v obecnom lese, ako vodič tohto vozidla trikrát narazil predným nárazníkom vozidla do tela R. M., čím mu spôsobil zmliaždenie bedra vľavo, s dobou liečenia a PN do 7 dní, pričom na týchto skutočnostiach zotrval aj počas konfrontácií so svedkami L. V., Y. C. a W. C. dňa 07.08.2009 od 08.45 h do 11.55 h, vykonávaných na tom istom mieste, avšak na základe vykonaného dokazovania, bolo uznesením okresného prokurátora v Leviciach sp. zn. 2Pv 360/2009 zo dňa 29.01.2010 podľa § 215 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku právoplatným dňom 15.03.2010 trestné stíhanie zastavené, nakoľko bolo preukázané, že sa nestal trestný skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie viedlo.

Za to bol odsúdený podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu súd výkon tohoto trestu podmienične odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkázal poškodeného L. V. s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený odvolanie. Krajský súd v Nitre na jeho podklade rozsudkom z 28. mája 2013, sp. zn. 1 To 16/2013 podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 obvineného R. M. podľa § 285 písm. b/ Tr. por. spod obžalôb Okresného prokurátora v Leviciach pre uvedené skutky oslobodil.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu v zákonom stanovenej lehote v neprospech obvineného podal generálny prokurátor Slovenskej republiky dovolanie, ktoré oprel o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., t. j. že napadnuté rozhodnutie krajského súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení skutku.

V písomnom odôvodnení generálny prokurátor argumentoval tým, že skutkový dej vyjadrený v skutkovej vete rozsudku Okresného súdu Levice zodpovedá jeho tzv. právnej vete, t. j. naplňuje zákonné znaky žalovaných trestných činov podľa §§ 345 ods. 1 a 346 ods. 1 Tr. zák.

Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací vyslovil porušenie zákona v citovaných zákonných ustanoveniach, zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a tomuto prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci zistil, že dovolanie podané generálnym prokurátorom spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, bolo podané oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote a je dôvodné.

Predseda senátu preto podľa § 383 Tr. por. nariadil verejné zasadnutie, v rámci ktorého bolo zistené, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je preukázaný. Preto najvyšší súd vyslovil porušenie zákona v rozsahu, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Ako vyplýva z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., dôvodom dovolania podľa tohto ustanovenia je, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení skutku. Najvyšší súd v tejto súvislosti musí preto pripomenúť, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb. Netreba preto zdôrazniť, že dovolací súd nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy a je teda vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktorá vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa. V posudzovanej trestnej veci to potom znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutok tak, ako je tento uvedený v skutkovej vete rozsudku Okresného súdu Levice zo 14. novembra 2012, sp. zn. 4 T 23/2011, pretože odvolací súd už skutkové zistenia nijako nemodifikoval (mal len iný názor ohľadne ich právneho posúdenia).

Takto zistenému skutkovému stavu ale potom aj podľa názoru najvyššieho súdu zodpovedá právny záver vyjadrený v posúdení skutku obvineného R. M. súdom I. stupňa ako pokračovacieho prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 (okresný súd chybné, zrejme preklepom, uviedol § 245 ods. 1 Tr. zák.) a prečinu krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák.

Je potrebné v tomto ohľade plne súhlasiť s argumentáciou generálneho prokurátora vyjadrenou v písomnom odôvodnení jeho dovolania, že skutková veta odsudzujúceho rozsudku súdu I. stupňa presne korešponduje s právnou vetou rozsudku.

Z ustálených skutkov totiž bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že obvinený iných lživo obvinil v úmysle privodiť im trestné stíhanie a v trestnom konaní vypovedal nepravdu o takých okolnostiach, ktoré mali podstatný význam pre rozhodnutie orgánov činných v trestnom konaní.

Pretože okresný súd v skutkovej vete opisne vyjadril všetky zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaných trestných činov, nebolo potrebné, aby tieto boli totožné so znením skutkových podstát uvedených v Trestnom zákone, ako sa mylne domnieval krajský súd. Doslovné znenie skutkových podstát je vyhradené právnej kvalifikácii skutku, t. j. právnej vete rozsudku, čo prvostupňový súd aj správne uviedol.

Z uvedeného potom vyplýva, že rozhodnutie napadnuté dovolaním spočíva na nesprávnom právnom posúdení skutku súdom druhého stupňa a uvádzaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v konkrétnom prípade je daný. Preto najvyšší súd o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Pre úplnosť najvyšší súd ešte iba dodáva, že nie je možné súhlasiť s názorom uvedenom v dovolaní generálneho prokurátora, že pokiaľ krajský súd považoval výrok prvostupňového súdu za chybný, nič mu nebránilo zrušiť prvostupňový rozsudok a vrátiť vec okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, resp. upraviť skutkovú vetu rozsudku a sám by mohol vo veci rozhodnúť. V tomto smere ale generálny prokurátor opomenul, že odvolanie podal len obvinený a teda uvedená zmena by bola v jeho neprospech (§ 322 ods. 3, § 327 ods. 2 Tr. por.), čo je nepripustné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.